

JAK OPRAWIAĆ ROCZNIKI „MŁODEGO TECHNIKA”

Zmniejszenie formatu „Młodego Technika” przy zachowaniu tej samej objętości spowodowało dwukrotne zwiększenie grubości każdego numeru i zmianę techniki jego zszycia. Zmiana ta dla wielu miłośników pisma, gromadzących komplety numerów do oprawy, była dość przykrą niespodzianką, gdyż uniemożliwiała im normalne oprawienie rocznika i włączenie go do zbioru roczników z lat ubiegłych. Spowodowało to również lawinę listów do Redakcji, domagających się praktycznego rozwiązania tej trudności.

Spełniając więc liczne prośby naszych Czytelników podajemy opis wykonania trwałego i praktycznego futerału do przechowywania rocznika „Młodego Technika”, jako jednego z możliwych sposobów wyjścia z trudnej sytuacji. Futerały takie są nader często używane w czytelnich dla ochrony cenniejszych broszurowanych wydawnictw przed zniszczeniem lub rozproszaniem. Mogą one być wykonywane z różnych materiałów i w różny sposób, najprędzej jednak da się je wykonać z brązowej lub szarej tektury grub. 2—3 mm i płótna introligatorskiego oraz odpowiednio barwionych papierów introligatorskich.

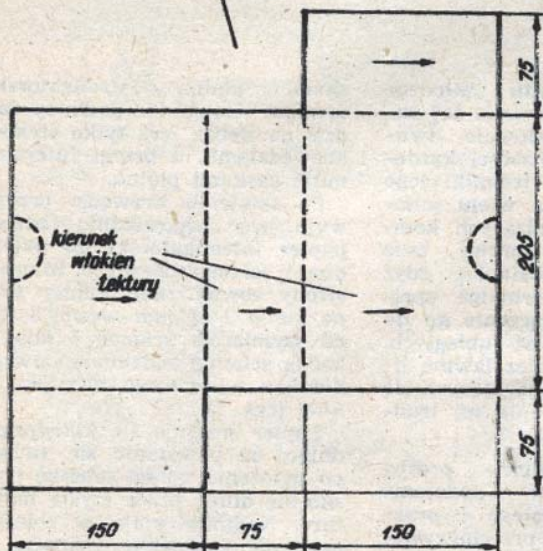
Najpierw rysuje się na tekturze siatkę futerału (rys. 1) i wycina się ją ostrym nożem wzdłuż linii ciągłych. Następnie nacina się tekturę do 3/4 grubości wzdłuż linii przerywanych i wycina dłutem (półokrągłym) w bocznych ścianach półkoliste wgłębienia o promieniu 22,5 mm, po czym załamuje się poszczególne ścianki futerału na zewnątrz. Krawędzie stykających się ścianek skleja się paskami papieru (rys. 2) i wzmacnia je jeszcze pa-

skami płótna introligatorskiego (uwaga: ścianki nie powinny zachodzić na siebie, lecz tylko stykać się krawędziami), a brzegi futerału lamuje paskami płótna.

Po sklejeniu krawędzi przygotowuje się odpowiednio barwiony papier introligatorski do oklejania dna i ścianek bocznych futerału od strony zewnętrznej. Papier przycina się o 2—3 mm wężej i krócej od wymiarów ścianek i dna i na każdą ściankę oddzielnie, z uwzględnieniem właściwego kierunku włókien (rys. 3).

Papier smaruje się klajstrem tak długo, aż przestanie się związać, a po nałożeniu go na ściankę przyciska się długo przez czystą makulaturę. Nadmiar klajstru zbiera się ostrożnie wilgotną szmatką. Po oklejeniu zewnętrznych ścianek futerału i dna przygotowujemy w podobny sposób papier tłowy (jaśniejszy) na wyklejenie ścianek i dna wewnątrz futerału. Zasada klejenia będzie tu jednak inna, a mianowicie wymiary papieru przeznaczonego na oklejenie ścianek szerszych powinny być nieco szersze i dłuższe od wymiarów rzeczywistych, tak aby zachodziły nieco na węższe boki i dno (rys. 4), a wymiary papieru na boki węższe powinny być na szerokość takie same, a na długość nieco większe od wymiarów rzeczywistych (rys. 5). Wymiary papieru na dno powinny odpowiadać wymiarom rzeczywistym dna (rys. 6) względnie być mniejsze od nich o jeden milimetr i to tylko na szerokość, a to dlatego, że papier po nasyceniu go klajstrem ulega w tym kierunku rozszerzeniu, natomiast w kierunku długości nie wyciąga się. Znając tę własność papieru można będzie uniknąć pewnych niespodzianek i wykleić futerał poprawnie.

Rys. 1. Siatka futerału

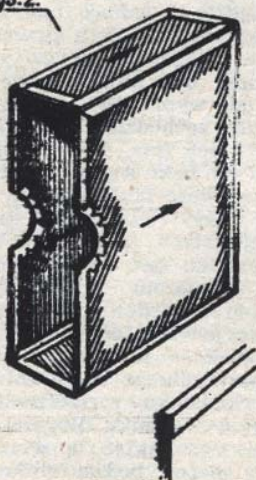
Zakamywanie
ściasek futerału

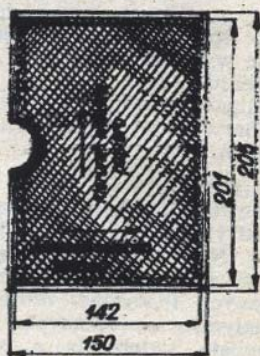
Nacinięcie
taktury

Rys. 2.

Rys. 3.

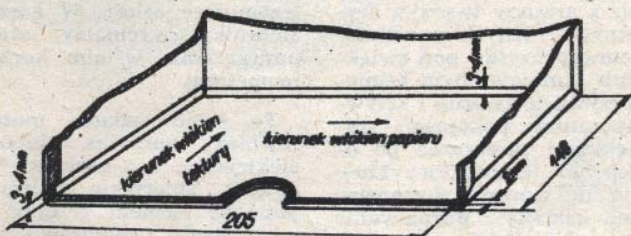

Przy wyklejaniu wewnętrznych ścianek obowiązuje zachowanie jak największej czystości. Naklejony papier trzeba wygładzić starannie przez czystą makulaturę za pomocą kostki introligatorskiej albo drewnianej, gładko wyszlifowanej listewki. Nadmiar wyciśniętego kleju trzeba zbierać natychmiast za pomocą czystej białej zwilżonej

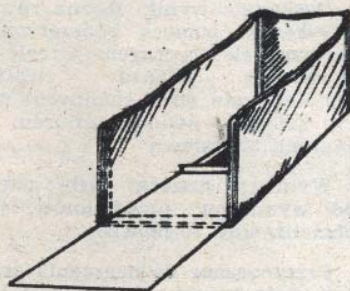
szmatki. Paski płótna przeznaczone do oklejenia półkolistych wgłębień — należy ponacinać z obu stron i symetrycznie je przy naklejaniu rozłożyć. Dla liczbowego oznaczenia rocznika możemy nakleić na zewnątrz dna futerału starannie wykonany napis, np. „M.T.“ 1960 albo „Młody Technik“ 1959 itp. (rys. 7).

Jerzy Niebojewski

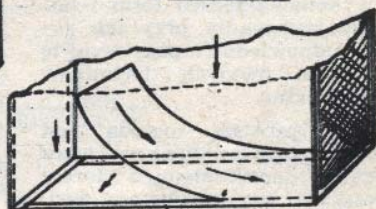
Rys. 4. Oklejanie ścianki wewnętrznej

Rys. 5. Oklejanie boku od wewnątrz

Rys. 6. Oklejanie dna od wewnątrz

Rys. 7.

